

ГЕОРГИ КОНОВСКИ ИЗГОНЕН ОТ РАЯ

chitanka.info

По трапа слизаха няколко човека. Напред двамина почти носеха под мишниците трети, следваха ги други двама, ненамесващи се в ставащото. Различията се виждаха отдалеч — първите бяха в моряшки униформи, следващите ги — в елегантни костюми. Носеният не се отличаваше от тълпите клеркове, изпълващи Лондон по време на почивката за обяд.

— Сър — каза той, опитвайки се да се задържи върху трапа, въпреки мишците на яките матроси, — сър, аз нямам нищо против вашите правила. И не искам да ги нарушавам. Само помолих...

— Нямате право да молите за нищо — каза единият в костюма, изстрелвайки облаче дим от лулата. — Каквото ви е нужно, ще ви бъде дадено. В количество, каквото ние преценим, че ви трябва...

— Но, сър, нали...

— „Нали“ при нас няма, сър! Тук всичко е предвидено, разчертано, пресметнато. И вашите желания са нарушаване на принципите и правилата...

Спряха пред трапа. Трябваше да го освободят за идващите пътници. Които се качваха усмихнати, доволни, дори щастливи, че са намерили място на знаменития луксозен кораб. Кораб за избраните.

Единият джентълмен се обърна към провинилия се.

— Сър, налага се да бъдете отстранен. Нека всички разберат — няма да търпим самоволия и капризи от страна на тия, които не могат да си ги позволят. Корабът има капитан — той решава всичко. Над него е собственикът и капитанът слуша неговата дума. Искате ли нещо извън посоченото в условията ни — трябва да го подкрепите с аргументи. Но не думи... Така че, сър — нашите уважения, обаче законите ни са над вижданията ви, камо ли исканията и молбите ви. На първо място е колективът, екипът, а интересите на някаква си личност — далеч назад в приоритетите на обществото. Защото на кораба има общество — всички ние. И интересите ни са общи. Собственикът ги определя, капитанът ги защитава... Така че — слушайте заповедта! По заповед на капитана — напускате кораба...

И се качиха обратно по трапа...

Изгоненият седна на някакъв сандък. Наведе глава, въздъхна... А корабът потегли. Изоставеният дълго гледа подире му... Чак, докато в далечината стана неразличим надписът на кърмата — „Титаник“...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.